

Arrest

nr. 168 419 van 26 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 16 november 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 15 oktober 2015, waarbij de aanvraag voor een toelating tot verblijf niet in overweging wordt genomen (bijlage 15ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 juli 2015 diende verzoeker bij het stadsbestuur van Antwerpen een verblijfsaanvraag in op grond van artikel 12bis, §1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De burgemeester van de stad Antwerpen nam op 15 oktober 2015 een beslissing waarbij de verblijfsaanvraag niet in overweging wordt genomen (bijlage 15ter).

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"[...] Gelet op artikel 12bis, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26/1, §1, derde

lid van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

[...]

heeft zich op 09/07/2015 aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot verblijf in te dienen, in toepassing van de artikelen 10 en 12 bis, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10, §§ 1 tot 3, en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt, namelijk:

- Betrokkene werd niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk ;*
- Betrokkene is niet in het bezit van de nodige binnenkomstdocumenten: het paspoort is vervallen sedert 29.07.2012."*

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker op, "SCHENDING VAN ARTIKEL 10 VREEMDELINGENWET - SCHENDING VAN ARTIKEL 12BIS, §1, 3° VREEMDELINGENWET".

Verzoeker betoogt als volgt:

"1.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de aanvraag tot een verblijf voor meer dan drie maanden, conform de artikelen 10, §1, 4° en 12bis, §1, 3° Vreemdelingenwet, niet in overweging wordt genomen door de stad Antwerpen en daarom niet wordt overgemaakt aan de Minister of zijn gemachtigde.

Volgens de bestreden beslissing zou verzoeker "niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10, §§ 1 tot 3, en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen" hebben overgemaakt.

In de bestreden beslissing worden er in concreto twee elementen aangehaald:

- Verzoeker werd niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk;*
- Verzoeker is niet in het bezit van de nodige binnenkomstdocumenten: het paspoort is vervallen sedert 29.07.2012.*

2.

Verzoeker beschikt op het moment van de aanvraag tot toelating van verblijf niet over een legaal verblijf in België. Hierom werd toepassing gemaakt van artikel 12bis, §1, 3° Vreemdelingenwet.

Het argument dat verzoeker niet werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk is derhalve irrelevant.

Artikel 12bis, §1, 3° Vreemdelingenwet stelt dat de aanvraag tot toelating tot verblijf kan worden ingediend bij het gemeentebestuur van de verblijfplaats indien de vreemdeling zich bevindt in "buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en [hij] alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit".

Conform dit wetsartikel, waarop de aanvraag tot verblijf van verzoeker expliciet werd gestoeld, is het noodzakelijk dat de vreemdeling het bewijs van zijn identiteit voorbrengt.

Bij zijn aanvraag werd er door de verzoekende partij hierom een kopie gevoegd van zijn paspoort (het bewijs van zijn identiteit). De identiteit van verzoeker wordt aldus bewezen.

Verzoeker heeft bijgevolg weldegelijk de documenten zoals "bedoeld in de artikelen 10, §§ 1 tot 3, en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen" gevoegd bij zijn aanvraag.

De bestreden beslissing faalt hierom naar recht.

Aangezien het bewijs van de identiteit van verzoeker werd bijgebracht en hierom de documenten zoals vereist door de artikelen 10, §§ 1 tot 3, en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bijbrengt, dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

3.

Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing enkel bovenvermelde rechtsgronden ("de artikelen 10, §§ 1 tot 3, en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen") inroept.

Gelet op de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, baseert verzoeker zich hierop op deze artikelen om het betoog van de verwerende partij op haar rechtsgeldigheid te beoordelen.

Het kan niet worden aanvaard dat de verwerende partij gedurende de procedure nog andere rechtsgronden zou inroepen, aangezien dit aan a-posteriori-motivering zou betreffen. Een degelijke a-posteriori motivering kan niet in aanmerking worden genomen in het kader van het aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verleende wettigheidstoezicht.

4.

Ten overvloede, wijst de verzoekende partij erop dat de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 (BS 4 juli 2007) het betoog van de verzoekende partij bevestigt:

"In het kader van een verzoek tot gezinshereniging - artikel 10 - dat, in toepassing van artikel 12bis, § 1, 3° van de wet, omwille van uitzonderlijke omstandigheden in België wordt ingediend Naast de hierboven opgesomde documenten en het bewijs van zijn identiteit (kopie van het paspoort of van de nationale identiteitskaart, zelfs indien dit document niet meer geldig is) moet de aanvrager ook de elementen die de uitzonderlijke omstandigheden vormen die hem verhinderen om zijn aanvraag in het buitenland in te dienen (ziekte, oorlog,...) aangeven."

Het vereiste document werd door de verzoekende partij bijgevoegd.

De bestreden beslissing kan daarom niet rechtsgeldig voorhouden dat de vereiste documenten bij de aanvraag zouden ontbreken.

Door de verzoekende partij wordt daarom verzocht de bestreden beslissing te vernietigen".

2.2. Artikel 12 bis, §1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

(...)

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit; (...)"

2.3. Uit de nota van de verwerende partij en het administratief dossier kan niet afgeleid worden dat er meerdere motieven zijn die de bestreden beslissing schragen, dan:

"• Betrokkene werd niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk :

• Betrokkene is niet in het bezit van de nodige binnenkomstdocumenten: het paspoort is vervallen sedert 29.07.2012."

2.4. Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat het argument "*Betrokkene werd niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk*" niet relevant is in het kader van de toepassing van artikel 12 bis, §1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Immers wordt op deze bepaling hoofdzakelijk een beroep gedaan door vreemdelingen die op illegale wijze in het Rijk verblijven en die vanuit België een procedure gezinshereniging wensen op te starten en om die reden wensen te worden toegelaten tot een verblijf in het Rijk. De betrokken wetsbepaling vereist dus niet dat een vreemdeling dient te zijn toegelaten of gemachtigd tot een verblijf alvorens er een beroep kan worden gedaan op de toepassing ervan. De Raad merkt op dat de verwerende partij in haar nota niet ingaat op deze kwestie. Het eerste motief is niet deugdelijk en komt derhalve te vervallen.

2.5. Voor wat betreft het tweede motief, "*Betrokkene is niet in het bezit van de nodige binnenkomst-documenten: het paspoort is vervallen sedert 29.07.2012.*", verwijst de verwerende partij in haar nota naar artikel 26/1 van het koninklijk besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. De vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats, in toepassing van de artikelen 10 en 12bis, § 1, tweede lid, 3°, van de wet, overlegt de volgende documenten om deze aanvraag te staven :

1° een geldig paspoort;

2° de bewijsdocumenten die betrekking hebben op de buitengewone omstandigheden, zoals gedefinieerd in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3°, van de wet;

3° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde onmiddellijk een kopie van de aanvraag naar de gemachtigde van de Minister, zodat de laatstgenoemde persoon de ontvankelijkheid ervan kan verifiëren. Met het oog op de eventuele inschrijving van de vreemdeling in het vreemdelingenregister laat de burgemeester of zijn gemachtigde tot een verblijfsonderzoek overgaan.

Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag echter niet alle vereiste documenten overlegt, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en betekent deze beslissing aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 15ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd.”

2.6. Artikel 26/1, §1, eerste lid, 1° van het Vreemdelingenbesluit vereist inderdaad dat een geldig paspoort wordt overgelegd, daar waar artikel 12 bis, §1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet slechts vereist dat een bewijs van identiteit wordt overgemaakt. Een wettelijke bepaling primeert echter op een bepaling van een koninklijk besluit en dus kan verzoeker worden gevolgd in zijn betoog dat als hij een kopie van een verstreken paspoort voegt bij zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag, verwerende partij niet vermag een geldig paspoort te eisen. Deze beoordeling dringt zich des te meer op gelet op wat kan worden gelezen in de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006. Onder punt III. D. (Vereiste documenten-Inventaris) kan gelezen worden, “2. *In het kader van een verzoek tot gezinshereniging – artikel 10 – dat, in toepassing van artikel 12bis, § 1, 3° van de wet, omwille van uitzonderlijke omstandigheden in België wordt ingediend Naast de hierboven opgesomde documenten en het bewijs van zijn identiteit (kopie van het paspoort of van de nationale identiteitskaart, zelfs indien dit document niet meer geldig is) moet de aanvrager ook de elementen die de uitzonderlijke omstandigheden vormen die hem verhinderen om zijn aanvraag in het buitenland in te dienen (ziekte, oorlog,...) aangeven.*” De omzendbrief heeft op dit punt geen verordend karakter en dus vermogen verzoeker en ook de Raad ernaar te verwijzen omdat deze omzendbrief slechts bedoelt te verwoorden en verduidelijken wat er kan worden gelezen in artikel 12 bis, §1, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Dit alles heeft als gevolg dat het tweede motief dat de bestreden beslissing schraagt evenmin deugdelijk is.

2.7. Verzoeker kan dus worden gevolgd in zijn betoog dat de twee motieven van de bestreden beslissing strijdig zijn met artikel 12 bis, §1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van het tweede middel geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing, wordt dit niet besproken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft in haar eerste middel een gegrond onderdeel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 15 oktober 2015, waarbij de aanvraag voor een toelating tot verblijf niet in overweging wordt genomen (bijlage 15ter), wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA